

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om undtagelse fra arbejdsmiljølovens regler om hviletid og fridøgn ved hjemmearbejde.

Af Charlotte Antonsen (V), Pia Christmas-Møller (KF) og Lone Yalcinkaya (CD) m.fl. (Fremsat 24/10 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Det er jo i sandhed dacapoernes dag. Beslutningsforslag nr. B 24, som Folketinget behandler i dag 1 måned før juleaften, er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 147.

Jeg betragter forslaget som endnu et punkt på den ønskeseddel, som forslagsstillerne selv må vide er urealistisk. Jeg skulle hilse fra julemanden og sige, at det heller ikke bliver i år, at disse ønsker går i opfyldelse.

Det foreliggende beslutningsforslag går kort og godt ud på, at arbejdsmiljølovens § 4 ændres, så lovens almindelige regler om hviletid og fridøgn overhovedet ikke skal gælde for ansatte, der arbejder hjemme.

Efter forslaget skal alle former for hjemmearbejde undtages uden hensyn til arbejdets art og varighed, uden hensyn til sammenhæng med det arbejde, som udføres på virksomheden, og uden hensyn til omstændighederne i øvrigt.

Forslaget får altså betydning for alle ansatte, der arbejder hjemme – over én bank.

Nu fremgår det jo udtrykkeligt af arbejdstidsdirektivets artikel 17, stk. 1, at 11-timers-reglen kan fraviges. Det kan den, når arbejdstidens længde ikke måles eller fastsættes, eller når arbejdstageren selv kan fastsætte arbejdstidens længde, og når de generelle principper for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed overholdes.

Som jeg allerede har redegjort for under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 147, er der i arbejdstidsdirektivets artikel 17, stk. 1, således ikke mulighed for generelt at undtage hjemmearbejdet, sådan som beslutningsforslaget lægger op til.

Jeg ved også, at EU-kommissæren for beskæftigelse og sociale anliggender har oplyst over for et af Venstres medlemmer af Europa-Parlamentet, at arbejdstidsdirektivet finder anvendelse på ansatte, der arbejder hjemme. Kommissæren har direkte oplyst, at direktivets artikel 17 dog giver en række muligheder for undtagelser i forskellige situationer ved forskellige former for beskæftigelse eller med kollektive overenskomster som grundlag. Dette er i fuld overensstemmelse med regeringens fortolkning af direktivet. Der er ikke hjemmel til en generel undtagelse.

Jeg vil imidlertid gerne understrege vigtigheden af, at diskussionen ikke udelukkende handler om rækkevidden af EU-direktiver. Det er faktisk ikke det, der er interessant. Det, der er interessant, er, at vi har en arbejdsmiljølov, som skal sikre, at de ansatte kan arbejde under sunde og sikre forhold i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling.

Den teknologiske udvikling har betydet, at det er en til hverdagen hørende begivenhed, at ansatte i større eller mindre udstrækning arbejder hjemme med computeren som supplement til arbejdet på virksomheden. Men teknologien ændrer ikke ved, at der fortsat er tale om et ansættelsesforhold mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager, og at forholdet mellem de to parter ikke er jævnbrydigt.

På det punkt har jeg en helt anden opfattelse af, hvordan tingene forholder sig, end forslagsstillerne har. I min synonymordbog er fleksibilitet ikke ensbetydende med, at ansatte, der arbejder hjemme, skal miste muligheden for at kunne påberåbe sig arbejdsmiljøloven.

Det er derfor min faste overbevisning, at den beskyttelse, der ligger i reglerne om hviletid og fridøgn, som udgangspunkt også bør gælde for ansatte, der arbejder hjemme. På den anden side er jeg opmærksom på den store interesse for, at

ansatte, der af og til arbejder hjemme, efter reglerne gives større mulighed for at tilrettelægge arbejdstid og fritid i hjemmet.

Som bekendt har jeg også tidligere tilkendegivet, at jeg ville undersøge, om arbejdstidsdirektivets artikel 17 giver mulighed for en endnu større fleksibilitet i reglerne, samtidig med at beskyttelseshensynet fortsat bliver tilgodeset. Det arbejde er ikke helt færdigt, men jeg vil gerne løfte sløret for, i hvilken retning overvejelserne går.

Det overvejes at lempe hviletidsreglerne for ansatte, der arbejder hjemme, når der er tale om hjemmearbejde, hvor arbejdstidens længde ikke kan måles eller fastsættes på forhånd, eller når den ansatte selv kan fastsætte arbejdstidens længde. Det indgår også i overvejelserne at lade beskyttelsesgraden afhænge af hjemmearbejdets omfang.

Jeg kan oplyse om det videre arbejde, at jeg traditionen tro vil inddrage arbejdsmarkedets parter i Arbejdsmiljørådet, inden udstedelse af nye regler på området finder sted.

Jeg forventer med en smidig medvirken fra Arbejdsmiljørådet, at en lempelse af reglerne kan være gennemført senest den 1. marts 2001. Ellers risikerer jeg jo også, at forslagsstillerne op til påske genfremsætter beslutningsforslaget endnu en gang.

Jeg vil i øvrigt godt gentage, at dette område i højere grad bør reguleres via de kollektive overenskomster. Det er i videst muligt omfang arbejdsmarkedets parter, som skal aftale, under hvilke betingelser hviletidsreglerne skal fraviges. Det er mit indtryk, at der er skred i tingene, og at vi, som vi så det for nylig, vil se flere aftaler indgået mellem arbejdsmarkedets parter, der regulerer problemstillingen.

På grundlag af mine bemærkninger skal jeg for god ordens skyld præcisere, at jeg på regeringens vegne afviser det foreliggende beslutningsforslag.

Carsten Hansen (S):

Jeg har i modsætning til arbejdsministeren ikke forbindelse til julemanden, men jeg har forbindelse til den socialdemokratiske gruppe her i Folketinget, og jeg kan i hvert fald sige på deres vegne, at vi afviser forslaget.

Men jeg vil også komme med et par enkelte begrundelser og i øvrigt tilslutte mig den ganske udmærkede redegørelse, arbejdsministeren kom med.

Men også her skiller vandene jo i dansk politik. Her vil man stort set have et fuldstændig ureguleret marked. Det kan vi selvfølgelig ikke tilslutte os. Vi mener også, at hvile- og fridøgn skal gælde for arbejde, der udføres i hjemmet. Vi er opmærksomme på artikel 17, og vi ser frem til det udvalgsarbejde, arbejdsministeren er i gang med, og de indstillinger, parterne kommer med.

Men jeg vil også godt sige her fra talerstolen, at der faktisk i dag kan indgås aftaler og bliver indgået aftaler, hvor arbejdstager og arbejdsgiver finder ud af det her i fællesskab i respekt for arbejdsmiljøloven, og det synes jeg er væsentligt at sige.

Det er klart, at vi har et arbejdsmarked, der udvikler sig. Selvfølgelig skal også det her område tilpasse sig, men dog således, at vi efterlever et ordentligt og godt arbejdsmiljø også for hjemmearbejde, og så vi bruger de muligheder, der er for fleksibilitet i forhold til det.

Vi ser altså frem til et fortsat godt samarbejde mellem parterne på området og til de resultater, arbejdsministeren vil præsentere os for, men vi må afvise det beslutningsforslag, vi behandler.

Jeg skal igen hilse fra De Radikale og sige, at her vil de også afvise forslaget, da de ikke kan være til stede. Det er hr. Anders Samuelsen, der har fortalt mig det.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg bemærkede, at årsagen til, at De Radikale ikke kunne tilslutte sig forslaget, var, at de ikke kunne være til stede. Derfor vil jeg stærkt anbefale hr. Anders Samuelsen at vågne op og komme til stede, hvis han er et eller andet sted i huset. Han bør komme herved omgående, for det kunne ændre situationen ganske betragteligt, hvis han kom til stede, og så muligvis kunne tiltræde forslaget. For han havde jo nogle bemærkninger, da vi behandlede forslaget sidst, som jeg opfattede som om – altså når man er vant til at lytte til radikal tale – at han godt kunne se, at der var en vis mening i det, vi andre foreslog her.

Jeg mener at have bemærket i dagspressen, at der er indgået kollektive overenskomster omkring den her problemstilling. Så vidt jeg husker, var det HK og Dansk Handel & Service, som havde indgået en aftale om det. Jeg håber, det vil være muligt under udvalgsbehandlingen at få nærmere at vide om, hvad denne aftale indeholder, ligesom jeg naturligvis håber, at vi også kan få en nærmere redegørelse for, hvor det, som arbejdsministeren nu har arbejdet med

i meget, meget lang tid, og som måske kunne blive til virkelighed en gang i marts måned, bærer henad.

For når man laver kollektive overenskomster omkring den her problemstilling, og når arbejdsministeren til trods for traditionel betontænkning alligevel kaster sig ud i nogle overvejelser, så er det jo nok, fordi der er noget om det, vi siger i vores forslag: At med den udvikling, der er på arbejdsmarkedet, med den mulighed, der bliver for flere og flere mennesker for at kunne tilrettelægge arbejdet selv i eget hjem, er der altså behov for nogle mindre restriktive regler end de regler, som er gældende i øjeblikket.

Hvis man ikke er i stand til at kunne vedtage forslaget her, sådan som det foreligger, så håber jeg alligevel, at vi med forslaget kan presse på og presse på og presse på, så fornuften sejrer til sidst. Hr. Carsten Hansen må såmænd meget gerne få æren for det, bare vi kommer frem til noget fornuftigt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Den skal blive meget kort: Jeg skal bare korrigere, hvad jeg sagde fra talerstolen før, men jeg skal afvise forslaget på De Radikales vegne.

Annette Jørgensen (DF):

Hviletids- og fridagsreglerne har særlig betydning i Danmark, som i de seneste år har oplevet en markant stigning i antallet af hjemmearbejdende, således at ca. 12 pct. af arbejdsstyrken nu er helt eller delvis hjemmearbejdende. Hjemmearbejde er i dag overvejende identisk med pc-arbejde, hvormed nu cirka 225.000 lønmodtagere fra tid til anden arbejder hjemme.

Der er behov for en undtagelsesbestemmelse fra de generelle hvile- og fridagsregler, så den enkelte arbejdstager helt selv, afhængigt af familiens rytme, bestemmer, hvornår arbejdet i hjemmet udføres. Det er umuligt at kontrollere, om arbejdstid og hviletid overholdes. Det er helt uacceptabelt, hvis Arbejdstilsynet skulle til at føre kontrol i private hjem.

Dansk Folkeparti kan støtte forslaget.

Lone Yalcinkaya (CD):

Jeg måtte notere mig, at det fra talerstolen blev fremført af arbejdsministeren, at en eventuel løs-

ning jo kunne være aftaler såsom kollektiv overenskomst osv.

Så må jeg lige sige, at den del er vi ikke særlig trykke ved, da vi ved, at en stor del, dvs. omkring 20 pct. af de beskæftigede, ikke har overenskomst. Det er faktisk i det nye IT-erhverv, at mange ikke har en fælles overenskomst, så de kan ikke være dækket af det.

Hjemmearbejdspladser er igennem de seneste år blevet mere og mere udbredt, og det er vi glade for i CD. Det er vi, fordi vi mener, at det er en positiv udvikling, som vi selvfølgelig ønsker at støtte. Som jeg ser en hjemmearbejdsplads, giver den personen en mulighed for i meget højere grad end tidligere selv at tilrettelægge sin arbejdsdag. Jeg tror ikke på, at der er ret mange arbejdsgivere, hvis der overhovedet er nogen, som ikke kan forstå, at det er meget kortsigtet at tvinge sine medarbejdere til at arbejde derhjemme, uden at den ansatte får en rimelig hvileperiode, inden vedkommende igen skal møde på arbejdspladsen næste dag.

Jeg mener ikke, at det er rimeligt at tale om, at hjemmearbejde sent om aftenen er en udnyttelse af arbejdskraften. Når en mor eller far f.eks. ønsker at bruge tid sammen med sine børn, mens børnene er vågne, så er hjemmearbejde netop en af de ting, der kan gøre det muligt. Her har familierne mulighed for at tilrettelægge deres hverdag på en mere fleksibel måde.

I andre sammenhænge tales der meget om, at børn er for længe i daginstitutioner, og det er vi også meget enige i. Med den indbyggede fleksibilitet i hjemmearbejdspladser kan familier få mere kvalitetstid med deres børn.

For forældrene er fordelene meget tydelige: Tag tidligere hjem fra arbejdet, hent børnene tidligt før lukketid – gerne meget før lukketid – brug tiden sammen med dem sidst på eftermiddagen, først på aftenen. På den måde kan det meget vel være, at denne mor eller far først kommer i gang på hjemmearbejdspladsen sent om aftenen og derved først slutter så sent, at man faktisk bryder arbejdsmiljølovens bestemmelser om hvileperiode og fridøgn.

Jeg kan ikke se, hvorfor det ikke skulle være muligt. Hjemmearbejde kan som netop beskrevet give en tiltrængt fleksibilitet med hensyn til planlægningen. Der er for mig at se ingen tvivl om, at hviletidsbestemmelser for hjemmearbejde vil være stærkt hæmmende for en fortsat forøgelse af antallet af personer med hjemmearbejdspladser.

Vi mener, at det er udtryk for noget gammel-dags – nu håber jeg ikke, jeg får skældud for udtrykket her fra talerstolen igen – når arbejdsministeren mener, at det er af beskyttelseshensyn over for den ansatte, der udfører arbejdet i sit eget hjem som et supplement til vedkommendes arbejde på arbejdspladsen.

En helt anden ting er, hvordan reglerne skal håndhæves. Helt generelt bør der efter CD's opfattelse ikke laves regler, der ikke kan håndhæves. Læg mærke til, at jeg siger: håndhæves og ikke overholdes. De nuværende regler kan uden tvivl godt overholdes, men hvordan skal man håndtere det? Skal tilsynet ud og holde øje med private boliger, og skal de i yderste tilfælde ind i huset og slukke for computeren med magt? Kort sagt mener vi altså ikke, at der er behov for, at reglerne om hvileperiode og fridøgn skal gælde for arbejde, som udføres i den ansattes hjem.

CD ønsker den størst mulige fleksibilitet for ansatte på arbejdsmarkedet, og vi mener, at dette beslutningsforslag skubber på i den rigtige retning.

Vi kan selvsagt støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Nu er det her jo endnu et genbrugsforslag fra det borgerlige lager, og det er stadig ikke et forslag om bedre arbejdsmiljø.

Når udviklingen generelt på arbejdsmarkedet går mod højere tempo, øget fleksibilitet, øget intensitet, så kan det i sig selv være en trussel mod arbejdsmiljøet.

Hjemmearbejde er for os ikke et specielt gode. Når forslagsstillerne henviser til omsorg for børnefamilierne, så rammer de milevidt ved siden af. Netop sikringen af hviletid og fridøgn er en af de afgørende forudsætninger for et fornuftigt familieliv. Til det skal tilføjes, at vi i øvrigt er tilhængere af, at arbejdstiden generelt sættes ned og især da for børnefamilierne.

Jeg vil også lige kommentere forslagsstillerne henvisning til dispensationsmulighederne i EU-direktivet om arbejdstidens tilrettelæggelse, hvor min pointe er, at EU-direktiver på arbejdsmarkedsområdet må og skal være minimumsdirektiver, som på ingen måde kan bruges til forringelser af love eller overenskomster i Danmark eller andre medlemslande.

Jeg ved godt, at nogle af Folketingets politikere hellere så en egentlig fælles EU-lovgivning, og jeg ved også godt, at direktivstyring har en

tendens til at sætte selvstændig dansk lovgivning i stå. Det bekæmper vi altså i Enhedslisten med næb og klør.

Så til sidst til forslagsstillerne bekymring om overholdelse af loven. Nu er der jo aldrig nogen, der har blandet sig i, hvornår en skolelærer laver sine lektier – det kan hr. Knud Erik Kirkegaard jo selv bekræfte – eller hvornår man forbereder sig.

Jeg er også overbevist om, at reglerne om hviletid og fridøgn ikke giver anledning til, at Arbejdstilsynet aften efter aften kommer på uanmeldt besøg hos de hjemmearbejdende. Som bekendt taler vi jo om en beskyttelse af de ansatte, en beskyttelse, som primært sætter rammer for, hvornår og hvor meget folk skal stå til rådighed for deres arbejdsgiver. Ændringer heri kræver ændring af loven.

Enhedslisten stemmer mod forslaget, og vi skal hilse og sige, at det gør SF også.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne spørge ordføreren for Enhedslisten, om Enhedslisten også er imod den aftale, der er indgået mellem Dansk Handel & Service og HK Service, om, at man kan tilrettelægge hjemmearbejdet, som man har lyst til. Altså en aftale, som faktisk betyder, at vores beslutningsforslag kommer til at gælde for lønmodtagere, der er medlemmer af HK inden for Dansk Handel & Service-området? Er Enhedslisten også imod den aftale?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg mener, det er håndterligt og i orden at indgå sådan en aftale, fordi det dermed tilsikrer det samme, nemlig beskyttelse af lønmodtagerne mod, at der foregår en pression eller et pres. Det opfylder altså de samme krav til beskyttelse af lønarbejderne, og så er det overenskomstbeskyttet på samme måde, som det ellers ville være i loven. Så på den måde har jeg ikke noget imod det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Vil det så sige, at Enhedslisten siger, at kun de arbejdere, der er medlem af en fagforening, skal have mulighed for frit at tilrettelægge deres arbejde hjemme?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg mener, at det kræver en overenskomstindgåelse, ja.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må i det her tilfælde skuffe regeringen med, at jeg støtter dette forslag. Jeg ved ikke, om det er en skuffelse, for hvis regeringen har læst, hvordan stillingen var sidst, så er den uændret. Her er vi kommet til det nærmeste, vi kan komme sådan en ligevægtssituation i Folketingssalen på det her. Jeg kan ikke se nogen som helst begrundelse for, at man skulle fastholde og kontrollere hviletids- og fridøgnbestemmelsen ved hjemmearbejde. Det er umuligt at kontrollere den, og jeg kan heller ikke se rimeligheden i det.

Det var vist fru Yalcinkaya, der kaldte bestemmelsen gammeldags. Jeg vil påstå, at jeg er gammeldags, fordi jeg ikke vil have bestemmelsen. Jeg har den gammeldags holdning, at man slet ikke behøver at have den der fuldstændig faste adskillelse af arbejde og fritid. Det mener jeg bestemte ikke er særlig positivt i alle tilfælde. Jeg mener, at vi er mange, der hele livet har levet et ganske fornøjeligt og udmærket liv ved at blande arbejde og fritid godt og grundigt, og det synes jeg, der ligger mange værdier i.

Jeg ser det faktisk som en af de positive ting ved hjemmearbejdet, nemlig at det kan lade sig gøre at indrette sig, lige som man vil, tage en times tid, når man er frisk til det, og når der er ro, og så kan man more sig med børn og familie på andre tider. Hvorfor skulle det ikke kunne gå sådan i én køre over alle ugens 7 døgn? Det kan jeg ikke se nogen som helst grund til, at det ikke skulle kunne.

Så jeg støtter dette forslag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Charlotte Antonsen.

Charlotte Antonsen (V):

Tak for det – ikke kun til den sidste taler, men for den sags skyld også til regeringen, for det, jeg kan forstå arbejdsministeren siger, er, at man ikke kan støtte forslaget her, men at man selv er i fuld gang med at lave et tilsvarende forslag. Er det rigtigt forstået, vil jeg spørge arbejdsministeren?

Så vil jeg også gerne spørge regeringen – og det er det samme spørgsmål, som jeg stillede til fru Jette Gottlieb: Synes regeringen, det er en god aftale, Dansk Handel & Service har indgået med HK Service, som betyder, at mennesker, der er organiseret i HK, får en mulighed for at fravige 11-timers-reglen, når de arbejder derhjemme? Og mener regeringen, at denne mulighed for frit at tilrettelægge sit eget arbejde i eget hjem også skal gælde mennesker, som ikke er medlem af HK, eller gælder det kun arbejdsministerens gamle venner i HK?

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg skal sige noget til forslagsstillerens ordfører, fru Charlotte Antonsen, og for den sags skyld også til hr. Knud Erik Kirkegaard, der efterlyste, hvad det var, regeringen mere præcist arbejdede med. Man kunne ved at lytte intenst til mit indlæg, hvad der jo ikke er nogen pligt til – det ved jeg godt – have fået en idé om, hvad det er, regeringen arbejder med.

Vi overvejer at lempe hviletidsreglerne for ansatte, der arbejder hjemme, når der er tale om hjemmearbejde, hvor arbejdstidens længde ikke kan måles eller fastsættes på forhånd, eller når den ansatte selv kan fastsætte arbejdstidens længde. Og så indgår der også i vores overvejelser at lade beskyttelsesgraden afhænge af hjemmearbejdets omfang.

Derudover skal jeg sige, at jeg ikke synes, det vil være passende for mit vedkommende at give karakter til den aftale, der er indgået mellem Dansk Handel & Service og HK Service, al den stund at aftalen er fremsendt til Arbejdstilsynets direktør til godkendelse, og da kompetencen til at tage stilling til det spørgsmål er tillagt Arbejdstilsynets direktør, ville det være upassende, hvis jeg fra denne talerstol uddelte karakterer.

Mere generelt har jeg tilkendegivet over for pressen, at jeg synes, det er fornuftigt, at overenskomstparterne sætter sig sammen og indgår aftaler, der regulerer denne problemstilling.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Så vil jeg gerne takke regeringen for, at den agter at gennemføre forslaget her. Jeg finder det naturligvis ejendommeligt, at man ikke kan stemme for det. Men altså, det væsentlige for os er naturligvis, at det, vi lægger op til, nu bliver

gennemført, og vi imødeser da, at man kommer med disse lempede regler.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, så havde vi jo så alligevel ret. Her har man stået og tordnet imod vores forslag, og nu får vi så at vide, at arbejdsministeren kommer med en næsten identisk udgave af disse fornuftige tanker. Det vil jeg meget gerne kvittere for. Og vi vil meget gerne i udvalget have lejlighed til at studere det, arbejdsministeren har undervejs, grundigere. Sådan som det blev beskrevet under min intensive lytning, lød det ganske fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg kan forstå på hr. Knud Erik Kirkegaard, at det først er anden gang, jeg siger de samme ting, at hr. Knud Erik Kirkegaard forstår indholdet. Det skal jeg skrive mig bag øret med henblik på andre situationer, hvor vi mødes i salen til diskussion eller behandling af lovforslag eller beslutningsforslag.

Det, jeg her senest tilkendegav, var en nøjagtig gengivelse af regeringens melding om beslutningsforslaget ved starten af dette dagsordenspunkt, og jeg må bedrøve hr. Knud Erik Kirkegaard og fru Charlotte Antonsen med, at det altså ikke er et forslag, der svarer til det, der er indholdet af beslutningsforslaget, fordi der bliver ikke tale om en generel fritagelse fra arbejdstidsdirektivets bestemmelser, og det er det, beslutningsforslaget lægger op til.

Så forvent ikke, at man bliver tilgodeset i overensstemmelse med teksten i beslutningsforslaget. Det kan ikke gennemføres.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, jeg kan så forstå, at det først er, når forslagsstillerne fremsætter forslaget for anden gang, at arbejdsministeren kan se genialiteten i det. Det skal vi huske ved senere lejligheder, og det kan jo så være en klar begrundelse for, at vi indimellem fremsætter vores gode tanker flere gange.

Jeg tror slet ikke, vi skal gå ind i en yderligere diskussion om, hvorvidt det, arbejdsministeren kommer frem med, er identisk med vores forslag. Arbejdsministeren må meget gerne få æren. Altså, der er næsten ikke det, man ikke kan få igennem i dansk politik, bare man giver nogle andre æren for det.

Arbejdsministeren må gerne få æren for det her, bare det bliver gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 28. november 2000 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 15.05